

paa Statsbanerne og gøre dem mere hyggelige. Jeg skal dog ikke undlade i denne Forbindelse at yde den højtærede Minister min fulde Anerkendelse for, hvad der allerede er gjort i saa Henseende. Det, at den højtærede Minister udstedte sit Cirkulære mod Tobaksrygning, det, at Reklameplakaterne ere fjernede fra Lokalerne Vægge, har i høj Grad bidraget til, at Lokalerne ere blevne mere hyggelige end tidligere. Det undrer mig, at der i disse Dages Forhandlinger ikke er blevet rørt ved det Forbud, som den højtærede Minister i sin Tid kom med mod Tobaksrygning. Det var jo noget, som han, da det kom, fra visse Blades Side blev angreben meget stærkt for, men man har ikke i disse Dages Forhandlinger hørt noget Angreb paa den højtærede Minister af den Grund, og jeg slutter deraf, at det Forbud, den højtærede Minister den Gang kom med, alligevel har virket tilfredsstillende. I alt Fald er jeg ganske overbevist om, at der ikke nu er en eneste, som vilde forlange, at det skulde tages tilbage. Ogsaa vi, som gerne ville have en Pibe Tobak eller en Cigar, finde, at det var godt, at dette Forbud kom. Det, at der er kommet et saadant Forbud mod Tobaksrygning, det, at vi have faaet Reklameplakaterne væk, og at vi have faaet Spyttet bort, vil ogsaa i høj Grad bidrage til at bane Vej for det, jeg mener, der yderligere bør gøres.

Det, jeg vil nævne, er realiseret paa en af vore Privatbaner, paa Horsens—Oderbanen, paa Initiativ af Højskoleforstander Johs. Elbæk fra Elbæk. Her er paa de fleste Stationer af denne Bane ophængt Gengivelser — Fotogravurer eller Kobberstik — af nogle af vore bedste Malerier. Der er her Reproduktioner af Billeder af Malere som Marstrand, Otto Bache, Skovgaard og Therkildsen, og man har søgt ved Valget af de Billeder og Reproduktioner, man har hængt op, at faa det bedste, man har kunnet finde. Det har selvfølgelig ogsaa medført, at de enkelte Billeder ere blevne forholdsvis dyre. Jeg skal her oplyse, at disse Billeder gennemsnitlig have kostet 52 Kr. Pengene ere skaffede til Veje ved Bidrag fra den paa-gældende Egns Beboere. Det er mig en Glæde, hver Gang jeg kommer paa en af de Stationer, at se paa de udmærkede Billeder, og jeg vilde gerne bidrage mit til, at andre kunne faa samme Glæde. Jeg skal derfor henstille til Trafikministeren at tage den Tanke op at forskønne vore Ventesale paa Statsbanerne derved, at der

ophængtes saadanne Billeder. Jeg tror, at Betingelserne i høj Grad vilde være til Stede for, at det skete. Man har disse store Væggeflader, man har som Regel gode Lysforhold, Tobaksrygning er forbudt, og Reklameplakaterne ere fjernede. Jeg er videre overbevist om, at en saadan Ophængning af Billeder i høj Grad vilde bidrage til, at Sansen for god Kunst kom noget mere frem, og til, at den Glæde, man kan have af at se paa en god Gengivelse af et godt Kunstværk, blev udbredt mere, end det nu sker: Endelig vilde det bidrage til mere Hygge paa Statsbanestationerne, end der nu er. Og det forekommer mig, at det hele kunde realiseres for en forholdsvis beskedne Sum. Jeg nævnedes, at det havde kostet 52 Kr. for hvert Billedes Ophængning paa den før nævnte Bane. Hvis man nu med en rund Sum som 50 Kr. for hvert Billed kunde faa saa gode Billeder og saa gode Gengivelser — og det skulde det være —, og hvis man vilde ofre f. Eks. noget som 10,000 Kr., kunde man faa 200 Billeder, 200 af vore Stationer kunde forsynes med et Billede straks hver. Hvis man gjorde det i nogle Aar, vilde det ikke være saa grumme længe, inden hver af vore Statsbanestationer havde sit Billede. Og hvis man saa videre paa Statsbanestationerne vilde gøre, hvad man gjorde paa nævnte Bane, nemlig at flytte et Billede, der havde hængt et Aarstid paa en Station, til en anden; hvis man vilde inddele det hele i Serier og flytte et Billede, naar det havde hængt et Aarstid paa en Station, til en anden, vilde det yderligere bidrage til, at Befolkningen blev bekendt med gode Gengivelser af vore Kunstnere. Jeg synes derfor, at der er to Formaal her at tjene, og at begge ere gode. Jeg henstiller Sagen til den højtærede Trafikministers Opmærksomhed og beder ham tage velvillig paa den.

Paa Landbrugsministeriets Budget er der en lille Bevilling paa 3,000 Kr. til Afholdelse af Prøver med Landbrugsredskaber og -maskiner. For et Par Aar siden gik dette Ting til at nedsætte Bevillingen, der da var paa 5,000 Kr. Jeg beklagede den Gang og beklager fremdeles, at det skete. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det nu, men jeg vil kun sige, at det, at den Nedsættelse fandt Sted, er blevet beklaget af Repræsentationer ikke alene for Landbruget, men ogsaa for Haandværk og Industri. Og netop det, at saa forskellige Repræsentationer ere kede af, at denne Bevilling blev nedsat, og have Interesse af, at den igen blev forhøjet, vil jeg haabe